

दानियेल की पुस्तक – एक सौ छत्तीस

Republikaanisuuden ja protestantismin profeetallinen siirtymä: kuolemasta ylösnousemukseen

Jeff Pippenger

2024-03-14

On tapahtumassa sekä tasavaltalaisen että maan pedon todellisen protestanttisen sarven siirtymä, joka alkoi vuonna 2020. Todellinen protestanttinen sarvi surmattiin 18. heinäkuuta 2020, ja tasavaltalainen sarvi surmattiin 3. marraskuuta 2020. Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun mukaan kolmen ja puolen vertauskuvallisen päivän kuluttua he nousevat jälleen jaloilleen. Kun he nousevat, todellinen protestanttinen sarvi siirtyy laodikealaisista filadelfialaisiksi. Heidät on otettu pois kirkosta ja tuotu liikkeeseen. Heidät on otettu pois seitsemännenten seurakunnan kokemuksesta kuudennen seurakunnan kokemukseen. Heistä on tullut kahdeksas, joka on niistä seitsemästä.

Adventismin alussa ollut liike oli filadelfialainen liike, ja filadelfialainen liike ennallistetaan lopussa. Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmen enkelin työ alkoi liikkeenä, ja se päättyy liikkeenä. Filadelfialainen liike, jota edusti kuudes seurakunta, Filadelfia, kuoli vuonna 1856, ja heinäkuun 2023 lopusta alkaen sitä herätetään nyt jälleen eloon kahdeksantena, joka on niistä seitsemästä.

Samassa historiassa republikaaninen sarvi kokee rinnakkaisen kuoleman ja ylösnousemuksen, kun Reaganista lukien kuudes presidentti lopun aikana vuonna 1989 tulee kahdeksanneksi presidentiksi, joka on niistä seitsemästä. Republikaanisen sarven siirtymävaiheen prosessia kuvaa sen sulautuminen luopioprotestantismin sarveen, mikä on hengellistä haureutta ja pedon kuva. Republikaaninen sarvi tulee kahdeksanneksi, joka on niistä seitsemästä, sillä se edustaa katolisuuden pedon kuvaa, toisin sanoen kahdeksatta päätä, joka on niistä seitsemästä päästä, Ilmestyskirjan seitsemännessätoista luvussa ja Danielin kirjan toisessa luvussa.

Republikanismin sarven poliittinen siirtymävaihe esitetään valmistautumisen ajanjaksossa vuodesta 1776 vuoteen 1798. Tuo profeetallinen ajanjakso on välttämätön avain Nebukadnessarin petokuvan kätkeyn salaisuuden sinettien avaamisen tunnistamiseksi. Tuo valmistautumisen ajanjakso esitetään kolmenkymmenen vuoden valmistautumiskautena sekä Kristukselle että antikristukselle.

Sinetöimisen aika 11. syyskuuta 2001:stä pian tulevaan sunnuntailakiin saakka on se profeetallinen ajanjakso, jolloin jokaisen näyn vaikutus toteutuu. Se edustaa ajanjaksoa, joka päättyy siihen, että paavius palaa maan valtaistuimelle kahdeksantena valtakuntana, joka on niistä seitsemästä, Ilmestyskirjan yhdestoista luvun ”suuren maanjäristyksen” hetkellä. Sen on sen vuoksi esikuvannut se ajanjakso, joka edelsi ensimmäistä kertaa, jolloin paavius asetettiin valtaistuimelle vuonna 538. Vuonna 538 paavius sääti sunnuntailain Orléansin kirkolliskokouksessa, mikä osoitti kolmenkymmenen valmisteluvuoden päättymisen ja oli pian tulevan sunnuntailain esikuva. Jeesus ei koskaan muutu, joten täytyy olla ajanjakso, joka edeltää sunnuntailakia ja jonka aikana

kuolinhaava paranee, niin kuin oli ensimmäisellä kerralla, jolloin paavius asetettiin valtaistuimelle.

Tuota ajanjaksoa kuvaavat historiallisiin rajapyykkeihin liittyvät tapahtumat vuosina 508, 533 ja 538. Vuonna 508 alkoi valmistautumisen kausi eli paaviuden pystyttäminen. Pakanallisen Rooman neljäs valtakunta, lohikäärmevalta, oli kukistettu, ja vuonna 533 Justinianus määräsi, että paavius oli "kirkkojen pää ja myös harhaoppisten ojentaja". Jotta paavius olisi voinut ottaa vallan vuonna 538, jäljellä oli enää goottien poistaminen Rooman kaupungista, ja se tapahtui vuonna 538. Tuo kolmenkymmenen vuoden historialinja kulki rinnakkain Kristuksen syntymän kanssa, jota seurasi Johanneksen palvelutyö ja joka johti Jeesuksen valtuuttamiseen Messiaaksi Hänen kasteessaan.

Kristuksen historian valmistautumisen ajanjakso kulkee rinnakkain sinetöimisen ajan kanssa, ja se kohdistuu protestanttisen sarven sisäiseen linjaan, kun taas antikristuksen valmistautumisen ajanjakso kohdistuu republikaanisen sarven ulkoiseen linjaan. Nämä kaksi ajanjaksoa antavat kaksi todistusta 11. syyskuuta 2001:stä, 7. lokakuuta 2023:sta sekä pian tulevasta sunnuntailaista. Toinen ajanjakso korostaa ulkoista ja toinen sataneljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen ajan sisäistä todistusta.

Johanneksen työ erämaassa huutavan äänenä, joka valmisti tien liiton Sanansaattajalle, oli rinnakkainen Justinianuksen säädöksen kanssa, joka valmisti tien synnin ihmiselle, joka on kuoleman liiton sanansaattaja. 7. lokakuuta 2023 oli varoitus siitä, mitä on tapahtuva, kun sunnuntailaki pannaan täytäntöön, niin kuin tapahtui vuonna 538. 7. lokakuuta 2023 vastaa vuotta 533 siinä valmistautumisen ajanjaksossa, joka johti siihen, että paavius ensimmäistä kertaa asetettiin maan valtaistuimelle. Se on varoitus siitä, että pian tulevan sunnuntailain aikana, kuten vuonna 538, paavista tulee jälleen sekä kirkkojen pää että harhaoppisten oikaisija. Se on myös varoitus kolmannen vitsauksen islamin sodankäynnin kiihtymisestä.

Se on varoitus, joka tunnistaa islamin (sanoma idästä), ja varoitus paavin vallan palauttamisesta (sanoma pohjoisesta). Tämä varoitus osuu yksiin sen sanansaattajan työn kanssa, joka valmistaa tien viimeisinä päivinä, Liiton Sanansaattajaa varten, jonka on silloin astuttava liittoon sadan neljäkymmenenneljän tuhannen kanssa.

Valmistautumisen kolme ajanjaksoa (Kristuksen ja antikristuksen kolmekymmentä vuotta sekä sinetöimisen aika) ovat niin ikään esikuvattuina ajanjaksossa vuodesta 1776 vuoteen 1798. Maapetona tunnetun vallan päättymisellä on määrätty ajanjakso, joka edeltää sen päättymistä raamatunprofetian kuudentena valtakuntana; sen tähden myös maapetona tunnetun vallan alkamisella raamatunprofetian kuudentena valtakuntana täytyy olla profeetallinen ajanjakso, joka edeltää tuon valtakunnan alkua. Alfa ja Omega havainnollistaa aina jonkin asian loppua yhdessä sen alun kanssa.

1776, 1789 ja 1798 edustavat 11. syyskuuta 2001, 7. lokakuuta 2023 sekä pian tulevaa sunnuntailakia. Vuodesta 1776 vuoteen 1798 saatettiin päätökseen kuudennen valtakunnan pystyttämisen profeetallinen valmistelu, aivan kuten vuodet 508, 533 ja 538 edustivat viidennen valtakunnan pystyttämisen valmistelua. Niillä täytyy olla samat profeetalliset tuntomerkit, sillä kuudennen valtakunnan on määrä olla viidennen valtakunnan kuva.

Kristuksen valmistautumisen kolmekymmentä vuotta, jotka johtivat Hänen kasteeseensa, edustavat samaa ajanjaksoa, sillä kun Kristus tuli vahvistamaan liiton yhdeksi viikoksi, alkaen Hänen kasteestaan, Hän oli pystyttämässä armon valtakuntaansa. Pystyttäessään armon valtakuntaansa noiden seitsemän vuoden aikana Hän vuodatti verensä vahvistaakseen tuon valtakunnan, ja tehdessään niin Hän jätti esikuvan siitä ajasta, jolloin Hän pystyttäisi kirkkauden valtakuntansa. Tuo kirkkauden valtakunta on Danielin toisen luvun valtakunta, joka esitetään kivenä, joka irrotetaan vuoresta ilman käsiä. Sisaren White mukaan tuo valtakunta pystytetään myöhäissateen aikana, ja myöhäissade alkoi 11. syyskuuta 2001.

“Myöhäissade tulee niiden päälle, jotka ovat puhtaat — silloin kaikki saavat sen niin kuin ennenkin.

”Kun neljä enkeliä päästävät irti, Kristus perustaa valtakuntansa. Kukaan ei saa myöhäissadetta paitsi ne, jotka tekevät kaiken, minkä voivat. Kristus auttaisi meitä. Kaikki voisivat olla voittajia Jumalan armon kautta, Jeesuksen veren kautta. Koko taivas on kiinnostunut tästä työstä. Enkelit ovat kiinnostuneita.” Spalding and Magan, 3.

Syyskuun 11. päivänä 2001 neljä tuulta, jotka esitetään vihasena hevosena (islam), päästettiin irti ja sitten pidätettiin, samalla kun sataneljäkymmentäneljätuhatta sinetöidään. Vuodet 1776, 1789 ja 1798 edustavat sataneljäkymmentäneljän tuhannen sinetöimisen ajanjaksoa, ja nämä kolme vuosilukua edustavat laillisia säädöksiä, jotka johtivat raamatullisen profetian kuudennen valtakunnan perustamiseen. Toinen vuosiluku, 1789, viittaa Yhdysvaltain perustuslakiin, ja sen vuoksi juuri se sanoma, joka yksilöi perustuslain kaksiosaiseksi vallaksi, oli määrä tulla vuonna 1798, aivan kuten 533 oli ilmoitus kaksiosaisesta vallasta, joka oli määrä tulla vuonna 538, ja kuten Johannes Kastaja julisti kaksiosaisesta vallasta, joka oli määrä tulla Kristuksen kasteessa.

Ne kaksi valtaa, jotka muodostivat Kristuksen kaksitahoisen vallan, olivat Hänen esimerkkinsä siitä, että jumaluus ihmisyyteen yhdistyneenä ei tee syntiä. Ne kaksi valtaa, jotka muodostivat antikristuksen kaksitahoisen vallan, olivat hänen valtaistuimelle asettamisensa kirkkojen päänä sekä hänen valtaistuimelle asettamisensa kerettiläisten oikaisijana. Ne kaksi valtaa, jotka muodostavat maasta nousevan pedon kaksitahoisen vallan, ovat republikaanisuuden ja protestantismin kaksi sarvea.

”Ja sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsalla.” Karitsankaltaiset sarvet ilmaisevat nuoruutta, viattomuutta ja lempeyttä ja kuvaavat osuvasti Yhdysvaltojen luonnetta silloin, kun se esitettiin profeetalle ”nousevana” vuonna 1798. Niiden kristittyjen maanpakolaisten joukossa, jotka ensin pakenivat Amerikkaan ja etsivät turvapaikkaa kuninkaallista sortoa ja papiston suvaitsemattomuutta vastaan, oli monia, jotka päättivät perustaa hallituksen kansalais- ja uskonnonvapauden laajalle perustukselle. Heidän näkemyksensä saivat sijansa Itsenäisyysjulistuksessa, jossa esitetään suuri totuus, että ”kaikki ihmiset on luotu tasa-arvoisiksi” ja että heille on annettu luovuttamaton oikeus ”elämään, vapauteen ja onnen tavoitteluun”. Ja perustuslaki takaa kansalle itsehallinnon oikeuden säätäen, että kansanäänestyksellä valitut edustajat säätävät ja toimeenpaneavat lait. Myös uskonnonvapaus myönnettiin, niin että jokainen sai palvella Jumalaa omantuntonsa vaatimusten mukaisesti. Republikaanisuus ja protestanttisuus tulivat kansakunnan peruseriaatteiksi. Nämä periaatteet

ovat sen voiman ja vaurauden salaisuus. Sorretut ja poljetut kaikkialla kristikunnassa ovat kääntyneet tähän maahan kiinnostuneina ja toiveikkaina. Miljoonat ovat hakeutuneet sen rannoille, ja Yhdysvallat on kohonnut paikkaan maan mahtavimpien kansakuntien joukossa.” Suuri taistelu, 441.

1776, 1789 ja 1798 edustavat kolmea historiaa, jotka korostavat, että kahdeksas on niistä seitsemästä. Vuosi 1776 edustaa itsenäisyysjulistuksen julkaisemista sekä ensimmäisen ja toisen mannermaakongressin historiaa. Vuosi 1789 edustaa perustuslain julkaisemista ja konfederaatioartiklojen historiaa. Vuosi 1798 edustaa muukalais- ja kiihotuslakien julkaisemista sekä maan pedon alkua raamatullisen profetian kuudentena valtakuntana.

Ensimmäinen mannermaakongressi kokoontui vuonna 1774, ja se oli ratkaisevan tärkeä instituutio Yhdysvaltojen varhaisessa historiassa toimien hallintoelimenä Yhdysvaltain vapaussodan aikana. Mannermaakongressit jakautuvat kahteen profeettalliseen ajanjaksoon: ensimmäiseen kongressiin ja viimeiseen kongressiin. Ensimmäisellä mannermaakongressilla oli kaksi puheenjohtajaa, ja se kokoontui Philadelphiassa 5. syyskuuta–26. lokakuuta 1774. Peyton Randolph oli kokouksen ensimmäinen puheenjohtaja 5. syyskuuta–22. lokakuuta, ja sen jälkeen Henry Middleton johti seuraavat viisi päivää 26. lokakuuta 1774 saakka.

Toinen mannermaakongressi kokoontui vuodesta 1775 vuoteen 1781. Toisella mannermaakongressilla oli olemassaolonsa aikana kuusi puheenjohtajaa. Peyton Randolph toimi puheenjohtajana 10. toukokuuta 1775–24. toukokuuta 1775. Hän oli sekä ensimmäisen että myös toisen mannermaakongressin ensimmäinen puheenjohtaja. Ensimmäisen ja toisen mannermaakongressin historian aikana puheenjohtajia oli yhteensä kahdeksan.

द्वितीय कॉन्टिनेंटल कांग्रेस के दूसरे अध्यक्ष जॉन हैनकॉक थे, और हैनकॉक ने 24 मई, 1775 से 31 अक्टूबर, 1777 तक अध्यक्षता की। हेनरी लॉरेन्स ने 1 नवम्बर, 1777 से 9 दसिम्बर, 1778 तक अध्यक्षता की। जॉन जे ने 10 दसिम्बर, 1778 से 28 सतिम्बर, 1779 तक अध्यक्षता की। सैमुअल हंटिंग्टन ने 28 सतिम्बर, 1779 से 9 जुलाई, 1781 तक अध्यक्षता की। थॉमस मैककीन ने 10 जुलाई, 1781 से 4 नवम्बर, 1781 तक अध्यक्षता की।

Peyton Randolph oli sekä ensimmäisen että toisen mannermaakongressin ensimmäinen puheenjohtaja. Tämä osoittaa, että mannermaakongressien kahden ajanjakson aikana oli kahdeksan puheenjohtajakautta, mutta se puheenjohtaja, joka oli kummankin ajanjakson ensimmäinen puheenjohtaja, oli sama henkilö. Sen tähden, vaikka puheenjohtajakausia oli kahdeksan, puheenjohtajia oli tosiasiassa vain seitsemän. Ensimmäinen puheenjohtaja oli yksi niistä seitsemästä miehestä, jotka olivat puheenjohtajia, mutta koska Randolph johti kahdesti tuossa historiassa, hän edustaa myös kahdeksatta, joka oli niistä seitsemästä.

Mannermaakongressien historiassa vallankumoussotaa johti kongressi. Tästä syystä George Washington ei tuona aikana koskaan ollut presidentti, sillä hänet oli nimitetty sotaväen ensimmäiseksi ylipäälliköksi.

Koska Randolph oli kummankin ajanjakson ensimmäinen presidentti, hän edustaa kahta todistajaa, jotka esikuvallisesti viittaavat ensimmäiseen varsinaiseen presidenttiin, George Washingtoniin. Washingtonia edustaa Randolph, ja sen vuoksi Randolph Washingtonin symbolina välittää sekä

Randolphin, ensimmäisen presidentin, profeetalliset ominaispiirteet että myös sen, että Randolph oli kahdeksas, yksi niistä seitsemästä. Näin ollen George Washington ensimmäisenä presidenttinä ja ensimmäisenä ylipäällikkönä oli myös profeetallisesti kahdeksas ja yksi niistä seitsemästä.

Jeesus havainnollistaa asian lopun sen alulla, joten viimeinen presidentti ja ylipäällikkö on oleva kahdeksas, se, joka on niistä seitsemästä. Tämä profeetallinen tosiasia vahvistetaan ensimmäisen ja toisen mannermaakongressin historiassa, jota edustaa ensimmäisen tienviitan vuosi 1776 ja itsenäisyysjulistuksen julkaiseminen.

Vuoden 1776 tienviitta esikuvaa syyskuun 11. päivää 2001 ja Patriot Actia, jolloin Amerikan itsenäisyys asetettiin roomalaisen lain alaisuuteen eikä enää englantilaisen lain alaisuuteen. Se merkitsee sen profeetallisen ajanjakson alkua, joka valmistaa tietä sille, että paavius pian tulevan sunnuntailain myötä jälleen ottaa maan valtaistuimen.

Samoin kuin profeetallisessa ajanjaksossa, jota 1776 edusti, profeetallinen ajanjakso kuvasi historiaa toisen mannermaakongressin päättymisestä vuonna 1781 vuoteen 1789, joka on se ajankohta, joka osoittaa perustuslain julkaisemiseen liittyvän waymarkin. Tuossa historiassa oli myös kahdeksan presidenttiä. Vuosien 1781–1789 historia on Konfederaatioartiklojen historiaa. Konfederaatioartiklat edustivat ensimmäistä perustuslakia, mutta Konfederaatioartiklojen heikkous johti niiden korvaamiseen ja perustuslain ratifioimiseen vuonna 1789.

Tuona aikana ne kahdeksan presidenttiä muodostuivat seitsemästä presidentistä, jotka eivät olleet presidenttejä kahden mannermaakongressin historiassa, sekä yhdestä, joka oli presidentti myös tuona ensimmäisenä profeetallisena ajanjaksona. John Hancock palveli sekä toisessa mannermaakongressissa että myös siinä ajanjaksossa, jota konfederaatioartiklat edustivat. Profeetallisella tasolla oli vain seitsemän miestä, jotka olivat presidenttinä kahden mannermaakongressin aikana; näin ollen profeetallisesti John Hancock oli yksi niistä kahdeksasta konfederaatioartiklojen ajanjaksossa, mutta hän oli myös yksi niistä seitsemästä miehestä edelliseltä ajanjaksolta. Hän oli sen tähden se kahdeksas, joka oli niistä seitsemästä.

Toisessa profeetallisessa ajanjaksossa, jota 1789 edustaa, oli myös presidentti (Hancock), joka oli kahdeksas, mutta oli niistä seitsemästä, niin kuin Payton Randolph ensimmäisessä profeetallisessa ajanjaksossa, jota 1776 edustaa. 1789 on linjassa tammikuun 6. päivän 2021 Pelosin oikeudenkäyntien kanssa ja edustaa niitä.

”Herralla on Siionin muureilla uskollisia vartijoita huutamaan suurella äänellä eivätkä säästelemään, korottamaan äänensä kuin pasuuna ja ilmoittamaan Hänen kansalleen heidän rikkomuksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä. Herra on sallinut totuuden vihollisen ryhtyä määrätietoiseen hyökkäykseen neljännen käskyn sapattia vastaan. Tällä keinoin hän aikoo herättää päättävistä kiinnostusta siihen kysymykseen, joka on koetus viimeisinä päivinä. Tämä avaa tien kolmannen enkelin sanoman julistamiselle voimassa.

“Älköön yksikään, joka uskoo totuuteen, nyt vaietko. Kenenkään ei nyt tule olla välinpitämätön; esittäkööt kaikki anomuksensa armon valtaistuimen edessä vedoten lupaukseen: ‘Ja mitä ikinä te anotte minun nimessäni, sen minä teen’ (John 14:13). Nyt on vaarallinen aika. Jos tämä kerskatun vapauden maa valmistautuu uhraamaan jokaisen

periaatteen, joka sisältyy sen perustuslakiin, säätämään asetuksia uskonnonvapauden tukahduttamiseksi sekä paavillisen valheen ja eksytyksen toimeenpanemiseksi, silloin Jumalan kansan tulee uskossa esittää anomuksensa Korkeimmalle. Jumalan lupauksissa on kaikille, jotka panevat luottamuksensa Häneen, mitä runsain rohkaisu. Näköala siihen, että joudutaan henkilökohtaiseen vaaraan ja ahdistukseen, ei saa aiheuttaa epätoivoa, vaan sen tulee elvyttää Jumalan kansan voimaa ja toivoa; sillä heidän vaaransa aika on se hetki, jolloin Jumala suo heille selvempiä ilmauksia voimastaan.”

”Meidän ei tule istua rauhallisessa odotuksessa sorron ja ahdistuksen varalta ja panna käsiämme ristiin tekemättä mitään torjuaksemme pahaa. Lähettäkööt yhteiset huutomme taivaaseen. Rukoilkaa ja tehkää työtä, ja tehkää työtä ja rukoilkaa. Mutta älköön kukaan toimiko harkitsemattomasti. Oppikaa niin kuin ette milloinkaan ennen, että teidän tulee olla sävyisiä ja nöyriä sydämeltänne. Teidän ei tule esittää herjaavaa syytöstä ketään vastaan, olivatpa kyseessä yksityiset henkilöt tai seurakunnat. Oppikaa kohtelemaan ihmismieliä niin kuin Kristus teki. Joskus täytyy puhua teräviä sanoja; mutta varmistukaa siitä, että Jumalan Pyhä Henki asuu sydämessänne, ennen kuin puhutte selkeän, läpitunkevan totuuden; antakaa sitten sen raivata tiensä. Teidän ei tule tehdä leikkaamista.” Selected Messages, book 2, 370.

Perustuslain edustamassa profeettallisen valmistautumisen ajanjaksossa toinen tienviitta osoittaa, että perustuslaki on kumottava seuraavassa tienviitassa. Tätä toista tienviittaa ovat esikuvallisesti edustaneet Johannes Kastaja sekä Justinianuksen säädös, jotka molemmat tunnistivat ja esittivät varoituksen ajanjaksossa kuvattuna olevan viimeisen tapahtuman saapumiseen liittyen. Johannekselle se oli Kristuksen valtaannousu, kun Hän vahvisti elämän liittonsa kalliilla verellään, ja Justinianukselle se oli antikristuksen valtaannousu, jonka tuli vahvistaa kuoleman liittonsa marttyyrien verellä.

Vuoden 1789 perustuslaki osoitti maapetonsa kahden sarven valtaannuttamisen, ja näin tehdessään vuosi 1789 osoitti myös maapetonsa kahden valtasarven pian tulevan tuhon, jota edustivat Alien and Sedition Acts vuonna 1798. Kun kaksi todistajaa surmattiin kaduilla vuonna 2020, he osoittivat ja varoittivat jatkuvasta hyökkäyksestä perustuslakia vastaan, jota symboloivat 6. tammikuuta 2021 pidetyt Pelosin oikeudenkäynnit.

6. tammikuuta 2021 on varoitus paaviuden valtaannuttamisesta pian tulevan sunnuntailain yhteydessä, kuten sitä esikuvasi Justinianuksen säädös vuonna 533. Sekä 6. tammikuuta 2021 että vuosi 533 antavat varoituksen pian tulevasta sunnuntailaista, kuten sitä esikuvasi vuoden 538 sunnuntailaki Orléansin kirkolliskokouksessa sekä vuoden 1798 Alien and Sedition Acts, jotka esikuvallisesti kuvasivat maan pedon puhuvan lohikäärmeen tavoin pian tulevan sunnuntailain yhteydessä.

Sunnuntailain myötä paavikunnan kuolettava haava paranee, ja Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun kahdeksas pää, joka on niistä seitsemästä päästä, herätetään eloon. Vuoden 1798 muukalais- ja kapinalait edustavat maapetoa puhumassa lohikäärmeen tavoin, kun se ei ainoastaan pakota palvomaan aurinkoa, vaan sen jälkeen pakottaa koko maailman hyväksymään Ilmestyskirjan kolmastoista luvun meripedon vallan kahdeksantena päästä, joka on niistä seitsemästä päästä. Sen tähden kussakin niistä kolmesta ajanjaksosta, joita valmistautumisen ajanjakson sisällä edustavat

vuodet 1776, 1789 ja 1798, kahdeksannen, joka on niistä seitsemästä, profeetallinen arvoitus esitetään profeettallisesti.

Kaksi ensimmäistä tienviittaa (1776 ja 1789), jotka yksilöivät arvoituksen, käsittelevät sitä arvoitusta, joka toteutuu maapetoon liittyvässä profeettallisessa historiassa, ja kolmas tienviitta yksilöi sen arvoituksen, joka toteutuu paavilliselle vallalle.

Jatkamme tätä tutkistelua seuraavassa artikkelissa.

”Käsen niiden, jotka maan päällä asuvat, tehdä pedolle kuvan.” Tässä esitetään selvästi hallitusmuoto, jossa lainsäädäntövalta on kansalla, mitä kaikkein vakuuttavimmin osoittaa, että Yhdysvallat on se kansakunta, jota tässä ennustuksessa tarkoitetaan.

Mutta mikä on ”pedon kuva”, ja kuinka se on muodostettava? Kaksisarvinen peto tekee kuvan, ja se on kuva pedolle. Sitä kutsutaan myös pedon kuvaksi. Saadaksemme siis tietää, millainen tämä kuva on ja kuinka se on muodostettava, meidän on tutkittava itse pedon — paavinvallan — tuntomerkkejä.

”Kun varhaiskirkko turmeltui luopumalla evankeliumin yksinkertaisuudesta ja omaksumalla pakanallisia menoja ja tapoja, se menetti Jumalan Hengen ja voiman; ja hallitakseen kansan omaatuntoa se pyrki saamaan maallisen vallan tuen. Tämän seurauksena syntyi paavius, kirkko, joka hallitsi valtiovallan voimaa ja käytti sitä omien tarkoituksperiensä edistämiseen, erityisesti ’harhaopin’ rankaisemiseen. Jotta Yhdysvallat muodostaisi pedon kuvan, uskonnollisen vallan täytyy siinä määrin hallita siviilihallitusta, että myös valtiojohto tulee kirkon käyttämäksi sen omien päämäärien toteuttamiseksi.

”Aina kun kirkko on saanut maallista valtaa, se on käyttänyt sitä rangaistakseen poikkeamista sen opeista. Protestanttiset kirkot, jotka ovat seuranneet Rooman askeleissa liittoutumalla maallisten valtojen kanssa, ovat ilmaisseet samanlaista halua rajoittaa omantunnonvapautta. Esimerkkinä tästä on Englannin kirkon toisinajattelijoihin kohdistama pitkään jatkunut vaino. Kuudennentoista ja seitsemännentoista vuosisadan aikana tuhannet nonkonformistiset papit pakotettiin pakenemaan kirkoistaan, ja monet, sekä paimenista että kansasta, joutuivat sakkojen, vankeuden, kidutuksen ja marttyyrikuoleman alaisiksi.”

Luopumus oli se, mikä johti varhaisen seurakunnan etsimään maallisen hallitusvallan apua, ja tämä valmisti tien paavikunnan — pedon — kehittymiselle. Paavali sanoi: ”Ensin tapahtuu luopumus, ... ja laittomuuden ihminen ilmestyy.” 2. Tessalonikalaiskirje 2:3. Samoin luopumus seurakunnassa valmistaa tien pedon kuvalle.

”Raamattu julistaa, että ennen Herran tulemusta vallitsee uskonnollisen rappion tila, samanlainen kuin ensimmäisinä vuosisatoina. ’Viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat itserakkaita, rahanahneita, kerskailevia, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epäpyhiä, luonnollista rakkautta vailla, sopimattomia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihaajia, petteureita, uhkarohkeita, pöyhkeitä, hekuman ystäviä enemmän kuin Jumalan ystäviä; heissä on jumalisuuden ulkonainen muoto, mutta he kieltävät sen voiman.’ 2. Timoteuskirje 3:1–5. ’Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevana aikoina muutamit luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien

oppeja.’ 1. Timoteuskirje 4:1. Saatana on toimiva ’kaikin voimin ja valhein merkein ja ihmein sekä kaikilla vääryyden viettelyksillä’. Ja kaikki ne, jotka ’eivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua’, jätetään hyväksymään ’väkevä eksytys, niin että he uskovat valheen’. 2. Tessalonikalaiskirje 2:9–11. Kun tämä jumalattomuuden tila on saavutettu, samat seuraukset seuraavat kuin ensimmäisinä vuosisatoina.” Suuri taistelu, 443, 444.